

Μ-Λ ΚΚΕ

Μαρξιστικό Λενινιστικό Κομμουνιστικό Κόμμα
Ελλάδας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Λίγες μόλις μέρες πριν η “Αριστερή Πλατφόρμα” αντιμετώπιζε τη μνημονιακή υπογραφή Τσίπρα περίπου σαν ένα «πολιτικό παράπτωμα» που θα παλέψει να το διορθώσει ή όπως το είπε ο Π. Λαφαζάνης «θ’ αγωνιστώ το νέο μνημόνιο να γίνει μικρή παρένθεση για την κυβέρνηση». Σήμερα, μετά και την απομάκρυνση των στελεχών της από τις υπουργικές θέσεις, την προκήρυξη πρόωρων εκλογών και τη δημιουργία της Λαϊκής Ενότητας, η «Αριστερή Πλατφόρμα» επιχειρεί να εξαγιστεί για τη συνέργεια που έχει επιδείξει στην πολιτική της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία οδήγησε ως το σημείο να φορτώνει τον ελληνικό λαό με νέα μνημονιακά μέτρα.

Η συνέργειά της, για να σταθούμε μόνο στα τελευταία μνημονιακά χρόνια, εκφράστηκε, πριν να γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ κυβέρνηση, με την ανοχή των όλο και δεξιότερων μετατοπίσεων που έκανε η ηγεσία του. Ειδικά μετά τις εκλογές του 2012, δεν ακούσαμε κάποιο ηχηρό όχι της «Αριστερής Πλατφόρμας», όταν σαν αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης ο Αλ.Τσίπρας με δηλώσεις και ταξίδια στο εξωτερικό προσάρμοζε την πολιτική του κόμματος στα «προαπαιτούμενα» που έθεταν ΕΕ και ΗΠΑ για να γίνει αποδεχτός ο ΣΥΡΙΖΑ σαν κυβέρνηση στην Ελλάδα (υιοθέτηση του ατλαντικού δόγματος του «ανήκομεν εις την Δύσιν» και διαβεβαιώσεις ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα αμφισβητήσει τη θέση της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ). Δεν ακούσαμε το ηχηρό όχι της στον Αλ.Τσίπρα όταν με ομιλίες για την «ενθάρρυνση της υγιούς επιχειρηματικότητας» και την «ενθάρρυνση των ιδιωτικών επενδύσεων», έστηνε γέφυρες με τον ΣΕΒ και άλλα κεφαλαιοκρατικά κέντρα μέσα στην Ελλάδα.

Μετά τις εκλογές του 2015 η «Αριστερή Πλατφόρμα» δεν ακούστηκε να θέτει κάποιο βέτο στο να συγκροτήσει ο ΣΥΡΙΖΑ κυβέρνηση με το ακροδεξιό κόμμα των ΑΝΕΛ. Δεν αρνήθηκε ούτε και την επιλογή της στήριξης και εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας από το κόμμα της ΝΔ.

Η «Αριστερή Πλατφόρμα» υποστήριξε και το «πρόγραμμα Θεσσαλονίκης» που προανέγγειλε ο Αλ. Τσίπρας στη ΔΕΘ το 2014, ένα πρόγραμμα που «κούρεψε» ακόμα και τα όσα έλεγε, προηγούμενα, το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Την είδαμε, παραπέρα, όταν πια ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κυβέρνηση να αποδέχεται και τις «εκπτώσεις» ακόμα και από αυτό το ελαχιστοποιημένο «πρόγραμμα Θεσσαλονίκης». **Οπισθοχώρηση που έφτασε μέχρι το βαθμό ο Π.Λαφαζάνης να υπερασπίζεται στη Βουλή την πρόταση της κυβέρνησης με τις 47 σελίδες μνημονιακών μέτρων ως μια «κατ’ελάχιστον πρόταση, προκειμένου να βρεθεί μια συμφωνία, επ’ωφελεία της ελληνικής πλευράς»!**

Η «Αριστερή Πλατφόρμα» θριαμβολόγησε για το «όχι» του δημοψηφίσματος, αλλά δεν την είδαμε να εξεγείρεται όταν το ίδιο βράδυ ο πρωθυπουργός «τα έστριψε» και κάλεσε τους αρχηγούς των κομμάτων του «ναι» σε «εθνική συνεννόηση» για «ένα κοινό πλαίσιο διαπραγμάτευσης» που θα επιτύχει τη συμφωνία με τους «θεσμούς».

Δεν την είδαμε, επίσης, να τολμά να ψηφίσει «όχι» στη ψηφοφορία στη Βουλή της 10.7.2015 που εξουσιοδότησε τον πρωθυπουργό για διαπραγμάτευση με βάση το κείμενο που κατέληξαν η κυβέρνηση με τη ΝΔ, το Ποτάμι και το ΠΑΣΟΚ. «Προτιμήθηκε» από ηγετικά στελέχη της «Αριστερής Πλατφόρμας» το «παρών» (από άλλους η αποχή), που εξηγήθηκε από τον Π. Λαφαζάνη ως επιλογή που εκφράζει το «στηρίζω την κυβέρνηση αλλά δεν στηρίζω ένα πρόγραμμα λιτότητας, νεοφιλελεύθερων απορρυθμίσεων και ιδιωτικοποιήσεων»!

ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ

Όσο και να φωνασκεί τώρα η «Αριστερή Πλατφόρμα» πως η συμφωνία του Αλ.Τσίπρα είναι «ασύμβατη» με την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, ο παραλογισμός της ότι «δεν αποδέχεται τα μνημονιακά μέτρα αλλά στηρίζει την κυβέρνηση που τα εφαρμόζει» δείχνει, ακριβώς, την αλήθεια που δεν θέλει να παραδεχτεί: τη συμβατότητα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ με αυτό που έπραξε, τελικά, η κυβέρνησή του όταν πιάστηκε ασφυκτικά από τον ιμπεριαλιστικό παράγοντα. Συμβατότητα, που με πιο καθαρά λόγια, ονομάζεται πολιτική του συμβιβασμού που σέρνει στην πολιτική υποταγή.

Η «Αριστερή Πλατφόρμα» έδρασε και δρα στο ΣΥΡΙΖΑ αποδεχόμενη – παρά τις επιμέρους διαφοροποιήσεις της- το πολιτικό πρόγραμμά του που, διαχρονικά, υποστηρίζει τον σταθερό προσανατολισμό της χώρας μέσα στην ΕΕ. Αυτό τον προσανατολισμό η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ επικάλυπτε, πάντα, με την απάτη της πάλης για την «προοδευτική αλλαγή» της ΕΕ, όπως άλλωστε κάνει ακόμα και τώρα, αν και η ζωή έδειξε να γίνεται τώρα το αντίθετο: Η αντιδραστική ΕΕ να μετασχηματίζει τον ΣΥΡΙΖΑ σε κυβερνητικό εφαρμοστή μέσα στην Ελλάδα της μνημονιακής πολιτικής της!

Αυτή την απάτη έκφρασε και η «διαπραγμάτευση για την απαλλαγή από τα μνημόνια», την οποία και η «Αριστερή Πλατφόρμα» υποστήριξε μέχρι τις παραμονές της συμφωνίας σαν «όπλο απέναντι στους δανειστές», όπως έλεγε, και η οποία, τελικά, κατέληξε σε μια χρεοκοπία. **Δεν είναι, ασφαλώς, αυτή η κατάληξη αποκομμένη από τις πολιτικές και ιδεολογικές κατευθύνσεις που ασπάζεται από γεννησιμιού του ο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι, ακριβώς, ο πικρός καρπός αυτών των κατευθύνσεων. Γιατί όταν έχεις ορίσει σαν αμετάθετο προγραμματικό στοιχείο σου το «μέσα από την ΕΕ», είναι επόμενο όταν η ΕΕ σφίξει τα χαλινάρια και ασκήσει τους ιμπεριαλιστικούς εκβιασμούς της η πλάστιγγα θα γείρει στο «πάση θυσία μέσα στην ΕΕ». Όπως έκανε, ακριβώς, η κυβέρνηση Τσίπρα..**

ΙΔΙΕΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΛΙΕΡΓΗΣΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ Ο ΣΥΡΙΖΑ

Η «Αριστερή Πλατφόρμα», παρ' όλα αυτά, για να υπερασπίσει το όχι της στην κυβερνητική συμφωνία, υποστηρίζει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ στα πλαίσια της γενικής πολιτικής του είχε και έχει και «άλλη εναλλακτική λύση». Αν και αυτή μέσα στη δημόσια πολεμική του τελευταίου καιρού, με αφορμή και το Grexit, περιγράφεται σαν πρόταση «επιστροφής στη δραχμή», η αλήθεια είναι πως η εναλλακτική πρόταση της «Αριστερής Πλατφόρμας», χωρίς να αποκλείει ως ενδεχόμενο μέτρο της λύσης που προτείνει και την «έξοδο από το ευρώ», δεν είναι παρά η πρόταση «τήρησης των προεκλογικών δεσμεύσεων του ΣΥΡΙΖΑ» και ορισμένα αιτήματα που διατύπωσε ο ΣΥΡΙΖΑ στην αρχή των μνημονίων («διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους», «εθνικοποίηση των τραπεζών» κλπ.).

Στην πραγματικότητα, δεν αποτελεί παρά μια επανάληψη των ελαχιστοποιημένων «αντιμνημονιακών» διεκδικήσεων που πρόβαλε πριν τις εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ (και τώρα εγκατέλειψε η ηγεσία του) και μια συρρικνωμένη επαναφορά στοιχείων της πρότασης «εξόδου από την κρίση» σοσιαλδημοκρατικού και ρεφορμιστικού τύπου που είχε διατυπώσει παλιότερα. Θα μπορούσε να την κατατάξει, κανείς, σαν κάτι ενδιάμεσο μεταξύ προγενέστερων διακηρύξεων πολιτικής της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ και της πολιτικής που προβάλλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Σαν μια πολιτική που αναπαράγει τη γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ προηγούμενης περιόδου και που, από αυτή την άποψη, **δεν έχει να προσφέρει παρά μόνο στην ανακύκλωση μιας πορείας η οποία, ήδη, φάνηκε με πολύ οδυνηρό τρόπο μέχρι πού μπορεί να φτάσει.**

Για το Μ-Α ΚΚΕ, όσο και αν η αντίθεση της «Αριστερής Πλατφόρμας» στο μνημονιακό κατρακύλισμα της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ έχει τη σημασία της, **δεν είναι σε θέση να δώσει διέξοδο σ' αυτό που έχει ανάγκη το αριστερό κίνημα και ο κόσμος της Αριστεράς. Στην ουσία, συντηρεί σε μια «αριστερή εκδοχή» την πολιτική και ιδεολογία που εξέθρεψε το σημερινό κατάντημα της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ και εμποδίζει αγωνιστές να απαγκιστρωθούν απ' αυτές.**

Γραφείο Τύπου
24/8/2015